

Π.Α.Σ.Κ.Ε. - Ο.Τ.Α.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συνάδελφοι,

Τη στιγμή που η κυβέρνηση σχεδιάζει την κατάργηση και των τελευταίων ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων, προσπαθεί ταυτόχρονα να νομιμοποιήσει την «επίθεση» αυτή δημιουργώντας επιτροπές με τη συμμετοχή και των εργαζομένων.

Και αυτό ενώ **βάλλονται οι συλλογικές διαπραγματεύσεις**, αμφισβητούνται και ανατρέπονται συλλογικές συμβάσεις, **επιστρατεύονται οι συνδικαλιστικοί αγώνες** και υφιστάμεθα μια γενικότερη επίθεση σε όλα τα εργασιακά μας δικαιώματα.

Όσο λοιπόν υπάρχουν αυτές οι αρνητικές κοινωνικές συνθήκες, κανένας διάλογος δεν μπορεί να υπάρξει και να δώσει λύση στα προβλήματα του ασφαλιστικού.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να στείλει ξεκάθαρο μήνυμα στην κυβέρνηση **ΟΤΙ ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΥ ΘΑ ΒΑΖΕΙ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.**

Η κυβέρνηση θα πρέπει να κατανοήσει ότι θα πρέπει άμεσα να δοθούν πραγματικές αυξήσεις στους εργαζόμενους, να υλοποιήσει τη δέσμευση της για νέο μισθολόγιο στο Δημόσιο με βασικό εισαγωγικό μισθό στην κατηγορία Υ.Ε. τα 1.200 ευρώ, **την επέκταση των Β.Α.Ε. στο Δημόσιο και στους Ο.Τ.Α.**, την εφαρμογή και επέκταση του θεσμού των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο **την αναγνώριση και διεύρυνση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.**

Η "ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ" ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Είναι γεγονός ότι σήμερα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης βιώνουμε μια βίαιη σύγκρουση.

Μια σύγκρουση ανάμεσα στις κοινωνικές δυνάμεις, τις δυνάμεις της εργασίας, που προσπαθούν να προστατέψουν ατομικά, εργασιακά, συλλογικά, δημοκρατικά δικαιώματα και των δυνάμεων του οικονομικού κεφαλαίου, που προσπαθούν να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους, να μεταφέρουν αρμοδιότητες του Δημόσιου τομέα στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, να συρρικνώσουν το κοινωνικό κράτος.

Η τύχη, το μέλλον της Δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης είναι άμεσα συσχετισμένο από τα μοντέλα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής που προωθήθηκαν και προωθούνται.

Η πολιτική του νεοφιλελευθερισμού, οι ιδιωτικοποιήσεις, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η περιοριστική δημοσιονομική πολιτική στις κοινωνικές δαπάνες, η μεταναστευτική πολιτική, τα επίπεδα της ανάπτυξης αλλά και η **κατανομή του πλεονάσματος από τα αποτελέσματα της οικονομίας** ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις, δημιουργούν το περιβάλλον μέσα στο οποίο θα αναπτυχθεί ή δεν θα αναπτυχθεί **το Δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα.**

Το ασφαλιστικό έχει ταξική διάσταση και η θέση του συνδικαλιστικού κινήματος **πρέπει να έχει σαφώς ιδεολογικό προσανατολισμό** ως ζήτημα διανομής του εισοδήματος και πλούτου μεταξύ της εργασίας και του κεφαλαίου.

Είναι θέμα αλληλεγγύης των γενεών, κοινωνικής συνοχής και κοινωνικών δικαιωμάτων πέραν της αναπτυξιακής διάστασης.

Η βιωσιμότητα του δεν κρίνεται μόνο βάσει δημοσιονομικών δεδομένων, γιατί η κοινωνική ασφάλιση είναι η καρδιά της κοινωνικής πολιτικής.

Το Ελληνικό σύστημα έχει τα δικά του χαρακτηριστικά, τις δικές του δυναμικές αλλά και τα δικά του μεγάλα περιθώρια αξιοποίησης και αποτελεσματικότερης διαχείρισης των πόρων της κινητής και ακίνητης περιουσίας του και χρηματοδότησης συνολικά του συστήματος.

Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει θέσεις, επιστημονικά τεκμηριωμένες μελέτες και τη βούληση να επέμβει όπου υπάρχουν αδικαιολόγητες αποκλίσεις. **Δεν μπορεί να αποδεχθεί όμως σε καμία περίπτωση** παρέκκλιση από το Δημόσιο, κοινωνικό και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του.

Βασικοί πυλώνες είναι και πρέπει να παραμείνουν η κύρια και επικουρική ασφάλιση, με ουσιαστική κρατική συμμετοχή.

Η αύξηση των ορίων ηλικίας, η μείωση των συντάξεων και η αύξηση των εισφορών είναι λύσεις προκλητικές και απαράδεκτες όταν γνωρίζουμε ότι η Ελλάδα έχει τις χαμηλότερες συντάξεις, τις υψηλότερες εισφορές και από τα πιο υψηλά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

- **Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα τα Ασφαλιστικά Ταμεία** οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στην αδυναμία του κράτους να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του και στην απουσία σχεδίου για τον περιορισμό της εισφοροδιαφυγής και των ανεξέλεγκτων δαπανών στους κλάδους υγείας. Η διατήρηση αυτής της κατάστασης, οδηγεί σταθερά και ενδεχομένως σύντομα, σε ένα νέο «άνοιγμα» του ασφαλιστικού με δυσμενείς αλλαγές στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα εργαζομένων και συνταξιούχων.

- **Η εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας θα αρκούσε στην παρούσα τουλάχιστον φάση**, για τον περιορισμό των ελλειμμάτων και την μετάθεση του προβλήματος για αρκετά χρόνια αργότερα. Η εισφοροδιαφυγή, η ασυνέπεια του κράτους και η αδυναμία ελέγχου των δαπανών, κοστίζουν πλέον στο σύστημα, σύμφωνα με τις πιο μετριοπαθείς εκτιμήσεις, απώλειες πόρων που αντιστοιχούν στο 30% περίπου των ετησίων δαπανών του και ξεπερνούν τα 7 δισ. ευρώ ετησίως.
- **Η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συστήματος** προϋποθέτει μεγαλύτερους ρυθμούς ανάπτυξης, αύξηση της απασχόλησης και μείωση της ανεργίας, αύξηση των εισοδημάτων των εργαζομένων, δικαιότερο και αποτελεσματικότερο φορολογικό σύστημα. Οι πολιτικές συρρίκνωσης των εισοδημάτων, η διατήρηση της ανεργίας σε υψηλά επίπεδα και η διεύρυνση της μερικής απασχόλησης ασκούν μεγάλες πιέσεις και στο ασφαλιστικό σύστημα.
- **Οι παρεμβάσεις στο χώρο των τραπεζών και των Δ.Ε.Κ.Ο.** μπορούν να αποβούν μοιραίες για το μέλλον του συστήματος συνολικά, εάν οι ίδιες οι επιχειρήσεις δεν αναλάβουν τις υποχρεώσεις τους σε σχέση με το ασφαλιστικό των εργαζομένων σε αυτές.
- **Το 2006 θα είναι ένας κρίσιμος χρόνος** και για να μη βρεθούμε σε δυσκολότερη από τη σημερινή κατάσταση, θα πρέπει τα Ταμεία να ενισχυθούν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό με ένα ποσό 1,5 δισ. τουλάχιστον ευρώ, επιπλέον εκείνου που έχει προβλεφθεί, ενώ θα πρέπει παράλληλα να πετύχουν στους στόχους τους σε ότι αφορά τα έσοδα και τις δαπάνες που έχουν προϋπολογίσει.

Αθήνα, 22 Μαρτίου 2006

**Η Γραμματεία της Συντονιστικής Επιτροπής
της Π.Α.Σ.Κ.Ε. - Ο.Τ.Α.**